

Gud, rockmusik och en violin

Manuel Lamberti är från Puerto La Cruz i Venezuela. Han är 19 år gammal, studerar violin och är med i ett känt rockband.

Under två år var han med i den ungdomsorkestern i delstaten Anzoátegui. Liksom sina studiekamrater kallar han det för att ”studera” när han övar den dagliga stunden på sin violin. Han är Numerarie tillhörande Opus Dei.

2006-11-13

– Vilken hjälp ger dig Verkets anda?

Allt det som den helige Josemaría har sagt om arbete och studier hjälper mig väldigt mycket. Innan jag kände till Verket var det något förfärligt för mig att studera violin i tre timmar, det tog mycket på mina krafter. Och fortfarande gör det det, så klart, men när man har klart för sig att man kan göra dessa tre timmar till något övernaturligt och ge dem till Gud så blir allt mycket mera upphöjt, så att säga, för då vet man att det inte bara är i detta livet som man drar nytta av det eftersom det hjälper mig att bli en god musiker, men det är också något som är till hjälp för nästa liv.

– Kan man möta Gud i musiken? Kanske Gud är i musiken?

I mitt fall så säger jag genast när jag spelar ett viktigt verk som på något vis berör mig till mig själv ”detta

måste Gud ha viskat till kompositören”.

– Att spela violin gör alltså att du kommer närmre Gud?

Ja, när jag gör mitt arbete till något övernaturligt, när jag ger timmarna då jag övar åt Gud och lektionstimmarna vid musikhögskolan. När man en gång känner till Verkets anda lär man sig att ge tingen som omger en en annan betydelse. För mig är det till exempel mycket plågsamt att träna hörseln och om jag skulle få bestämma så skulle jag aldrig göra det men nu säger jag helt enkelt: ”OK, jag ger dessa lektionstimmar åt Gud” och så blir de till något som ger mig glädje.

– Men vad menar du när du säger ”göra arbetet till något övernaturligt”?

Nåväl, när man befinner sig mycket nära ett konserttillfälle eller en

solokonsert, löper man alltid faran att träna för mycket för att göra ett bra resultat och då glömmer man lätt att allt detta när allt kommer omkring är något man gör för Gud och att det är Gud som hjälper en att göra bra ifrån sig. Då gör jag istället så när jag tränar att jag sätter ett krucifix på notstället eller en bönebild för att alltid ha Gud Fader närvarande. Detta är naturligtvis inte något som är lätt, det är en ständig kamp.

Det händer också många gånger att saker och ting inte blir som man har tänkt sig, ibland tränar man jättemycket och så går det tokigt i en konsert, men då påminner du dig att allt detta gör du i själva verket för Gud. Och om detta bara är gjort med kärlek, så bryr Han sig inte så mycket om hur resultatet blir. Även om det varit ett misslyckande tar Han emot det, och detta hjälper en att inte bli modfälld.

– Och nu är du också med i en känd rockgrupp...

Ja, sanningen att säga har vi haft framgång, vi är ofta i radion och vi har flera konserter om året. Folk blir förvånade för de tror att det faktum att man försöker vara en god kristen är något som inte går ihop med att vara en rockmusiker. Konstigt nog så har några av mina vänner blivit intresserade av Opus Dei just av den anledningen. De förstår att man inte nödvändigtvis behöver vara inspärrad i ett kloster för att vara en god kristen.

– Jag har förstått att bland alla intervjuer som förekommer i medierna kan det ibland ske underliga ting...

Ibland när vi håller på att göra reklam för en skiva och vi har många intervjuer i medierna på en och samma dag – och klockan blir tolv på dagen och vi är i bilen på väg

någonstans, då stänger vi av musiken och frågar managern om han har lust att be Angelusbönen med oss... Första gången blev han nog väldigt förvånad men nu vet han hur det går till och allt är OK. Dessa ting hjälper oss att ha Gud inför ögonen under dagen.

– Är det sant att musiker är tankspridda och vimsiga?

Ja, i mitt fall är det så. Redan som liten tappade jag bort saker och ting. Jag glömde alltid violinens fodral och partituren... Men det gäller att kämpa emot och liksom man ber till Gud för andra personer så kan man be om att man tillfrisknar från en sjukdom eller vad som helst.

– För en stund sedan berättade du för mig att den helige Josemaría gav dig en stor favör när det gällde din violin.

Det jag berättade var att jag en gång deltog i en *master class* i ett känt hotell i Caracas med en professor som kom från Tyskland. Jag begav mig dit med tunnelbanan och därför kom jag dit mycket tidigt. Jag beslöt mig för att börja träna ända till dess att lektionen började. Men innan ville jag tvätta händerna och lämnade därför violinen i en sal medan jag gick till toaletten och ... när jag kom tillbaka fanns där ingen violin – någon hade stulit den.

Det är en mycket bra violin som kostar flera tusentals dollar, det är instrumentet jag har när jag arbetar. Hela säkerhetspersonalen i orkestern och i hotellet mobiliserade sig – men det tjänade inget till. Min familj och jag började be en bön där vi bad den helige Josemaría om att violinen skulle komma fram. Det gick en månad. Mina vänner sade till mig att jag måste betrakta den som förlorad

och skaffa en ny violin, men vi fortsatte att be.

Så förflöt tiden tills en dag en vän sade till mig: "Manuel, min lärare säger att han tror att han vet var din violin är. En ny elev kom med den till klassen." Vi gick till honom och där var verkligen min violin. Man hade sålt den till denna person för ett ringa belopp. Vi betalade beloppet och fick tillbaka violinen efter att under mer en månad ha trott att den var förlorad. Det är den helige Josemaría jag har att tacka för detta. Jag har nu kunnat dela ut många bönekort med hans bild på och varje gång säger jag: "Hallå, det här är det helgon som gjorde att jag fick tillbaka min violin!"

gud-rockmusik-och-en-violin/
(2026-03-04)